

იესო ქრისტეს გამოცხადება — მეოთხე ნომერი

ესაია ორმოცი

Jeff Pippenger

2023-10-23

იესო ქრისტეს გამოცხადების გზავნილი, რომელიც ახლა იხსნება, მოიცავს იმ ებრაული სიტყვის დადგენას, რომელიც ნათარგმნია როგორც „ჭეშმარიტება“ და რომელიც, სხვა საკითხებთან ერთად, გამოხატავს ქრისტეს ხასიათს, როგორც ალფასა და ომეგას. იმის დასაწყისი, რაც წარმოადგენს იმის დასასრულს, მთელ ბიბლიას გასდევს, და ქრისტეს ხასიათი ბიბლიაში ცხადდება, რადგან იგი არის სიტყვა. ალფა და ომეგა არის ქრისტეს ხასიათის ის ელემენტი, რომელსაც თავად იგი ასახელებს იმის მტკიცებულებად, რომ იგი არის ღმერთი.

ესაიას მეორმოცე თავი აღნიშნავს წინასწარმეტყველური თხრობის დასაწყისს, რომელიც გრძელდება ესაიას წიგნის დასასრულამდე, სამოცდამეექვსე თავამდე. იგი იწყება იმ ნუგეშისმცემლის განსაზღვრებით, რომელიც იგზავნება, და რომელსაც ქრისტე აღუთქვამს მოწაფეებს, რათა თავისი განშორებით ანუგეშოს ისინი; მაგრამ ნუგეშისმცემლის მოსვლა თავის სრულყოფილ აღსრულებას, როგორც ყველა წინასწარმეტყველება, უკანასკნელ დღეებში პოულობს. ესაიასა და იესოს მიერ ნუგეშისმცემლის მოსვლის განსაზღვრა მიუთითებს ას ორმოცდაოთხი ათასის მოძრაობის იმ იმედგაცრუებაზე, რომელიც მოხდა 2020 წლის 18 ივლისს.

მაგრამ მე ჭეშმარიტებას გეუბნებით: თქვენთვის უმჯობესია, რომ მე წავიდე; რადგან თუ მე არ წავალ, ნუგეშისმცემელი არ მოვა თქვენთან; ხოლო თუ წავალ, მას მოგივლენთ თქვენთან. და როდესაც იგი მოვა, ამხილებს სამყაროს ცოდვის, სიმაართლისა და სამსჯავროს შესახებ. იოანე 16:7, 8.

სიტყვები „ცოდვა, სიმაართლე და სამსჯავრო“ არის ის, რითაც ნუგეშისმცემელი „ამხილებს“ ქვეყნიერებას. სიტყვა, რომელიც თარგმნილია როგორც „ამხილებს“, მოიცავს დარწმუნების მნიშვნელობასაც. „ცოდვის, სიმაართლისა და სამსჯავროს“ ეს სამი საფეხური წარმოადგენს ებრაულ სიტყვას, რომელიც ითარგმნება როგორც „ჭეშმარიტება“. ეს სიტყვა შედგენილია ებრაული ანბანის პირველი, მეცამეტე და უკანასკნელი ასოებისაგან, და ეს სიტყვა გამოხატავს, რომ ყოველივეს შემოქმედი არის პირველი და უკანასკნელი, ალფა და ომეგა. როდესაც ნუგეშისმცემელი მივა იმ იმედგაცრუებულ ას ორმოცდაოთხ ათასთან, იგი დაარწმუნებს მათ, და შემდეგ ქვეყნიერებასაც, რომ ღმერთი არის ალფა და ომეგა.

ანუგეშეთ, ანუგეშეთ ჩემი ერი, ამბობს თქვენი ღმერთი. ელაპარაკეთ იერუსალიმს გულითადად და მოუხმეთ მას, რომ დასრულებულია მისი ბრძოლა, მიტევებულია მისი ურჯულოება; რადგან მან უფლის ხელიდან ორმაგი მიიღო ყველა თავისი ცოდვისთვის. ხმა მღაღადებლისა უდაბნოში: გაამზადეთ უფლის გზა, გაასწორეთ უდაბნოში საუფლო გზა ჩვენი ღმერთისთვის. ყოველი ხევი ამაღლდება და ყოველი მთა და ბორცვი დადაბლდება; მრუდე გასწორდება და უსწორმასწორო ადგილები

ველად იქცევა. და გამოცხადდება უფლის დიდება, და ყოველი ხორციელი ერთად იხილავს მას; რადგან ეს უფლის პირმა თქვა. ესაია 40:1–5.

ეს მონაკვეთი განსაზღვრავს საბოლოო ელიას მაცნის საქმეს, რომლის წინასახედაც უილიამ მილერი იყო წარმოდგენილი, ხოლო უილიამ მილერის წინასახე იოანე ნათლისმცემელი იყო, იოანე ნათლისმცემლის წინასახე კი ელიაჰი; და იგი მალაქიას მიერ იყო მოხსენიებული როგორც მაცნე, რომელიც აღთქმის მაცნეს გზას უმზადებს. საბოლოო ელიას მოძრაობაში, როდესაც უფალი ნუგეშისმცემელს აგზავნის, რათა განამტკიცოს ისინი, ვინც იმედგაცრუებულნი იყვნენ და დაყოვნების ჟამს უფალს ელოდებიან, „უფლის დიდება გამოცხადდება, და ყოველი ხორციელი ერთად იხილავს მას.“ უფლის „დიდება“ მისი ხასიათია, ხოლო იესო ქრისტეს გამოცხადება არის მისი ხასიათის იმ ასპექტის ბეჭდების ახსნა, რომელიც ალფად და ომეგად არის წარმოდგენილი. პირველი ხუთი მუხლის შესავლის შემდეგ, „ხმა მღალაღებლისა უდაბნოში“ ღმერთს ეკითხება: „რა ვიღალადო?“

ხმამ თქვა: იქადაგე. მან თქვა: რა ვიქადაგო? ყოველი ხორციელი ბალახია, და მთელი მისი მშვენიერება ველის ყვავილივით არის. ბალახი ხმება, ყვავილი ჭკნება, რადგან უფლის სული უბერავს მასზე; ჭეშმარიტად, ხალხი ბალახია. ბალახი ხმება, ყვავილი ჭკნება, ხოლო ჩვენი ღმერთის სიტყვა უკუნისამდე დგას. ესაია 40:6–8.

ქრისტეს ხასიათის უწყება, რომელიც წარმოდგენილია როგორც ალფა და ომეგა, მოთავსებულია ისლამის სიმბოლიკაში. ეზეკიელის ოცდამეშვიდე თავში მკვდარი ძვლების ველი პირველად შეიკრიბება ერთად, ხოლო შემდეგ სიცოცხლეს მიიღებს ოთხი ქარის წინასწარმეტყველური უწყებით.

„ანგელოზები იჭერენ ოთხ ქარს, რომლებიც წარმოდგენილია, როგორც გამძვინვარებული ცხენი, რომელიც ცდილობს თავი დაიხსნას და მთელი დედამიწის ზურგზე გადაეშვას, თან თავის გზაზე ნგრევა და სიკვდილი მოაქვს.

„ნუთუ დაგვეძინება თვით მარადიული სამყაროს ზღვარზე? ნუთუ ვიქნებით მოდუნებულნი, ცივნი და მკვდარნი? ოჰ, ნეტავ ჩვენს ეკლესიებში გვექონდეს ღვთის სული და სუნთქვა, ჩაბერილი მის ხალხში, რათა ისინი დადგნენ თავიანთ ფეხზე და იცოცხლონ. ჩვენ უნდა დავინახოთ, რომ გზა ვიწროა და კარიბჭე — ტრო. მაგრამ როცა ამ ვიწრო კარიბჭით გავდივართ, მისი სივრცე უსაზღვროა.“ Manuscript Releases, ტომი 20, 217.

ბიბლიური წინასწარმეტყველების განრისხებული ცხენი ისლამია. ეს განრისხებული ცხენი შეკავებულია, რათა არ აღასრულოს თავისი გამანადგურებელი საქმე, როგორც ეს წარმოდგენილია გამოცხადების მეშვიდე თავში ოთხი ანგელოზის მიერ ოთხი ქარის შეკავებით. ისინი შეზღუდულნი არიან მანამდე, ვიდრე ას ორმოცდაოთხი ათასი დაიბეჭდება.

ამის შემდეგ ვიხილე ოთხი ანგელოზი, რომლებიც იდგნენ ქვეყნის ოთხ კუთხეზე და იჭერდნენ ქვეყნის ოთხ ქარს, რათა ქარი არ ქროლილიყო არც ქვეყანაზე, არც ზღვაზე და არც ერთ ხეზე. და ვიხილე სხვა ანგელოზი, რომელიც აღმოსავლეთიდან ამოდიოდა და ჰქონდა ცოცხალი ღვთის ბეჭედი; და შესძახა დიდი ხმით იმ ოთხ

ანგელოზს, რომელთაც მიცემული ჰქონდათ ძალა, ევნოთ ქვეყნისთვის და ზღვისთვის, და თქვა: ნუ ავნებთ არც ქვეყანას, არც ზღვას და არც ხეებს, ვიდრე ჩვენი ღვთის მონებს შუბლზე დავასვამთ ბეჭედს. გამოცხადება 7:1-3.

ოთხი ქარის შეკავება აღნიშნავს ისლამის შეზღუდვას, ვიდრე ღვთის ხალხის დაბეჭდვა აღსრულდება. გამოცხადებაში ისლამი წარმოდგენილია როგორც შვიდი საყვირიდან უკანასკნელი სამი, და აგრეთვე როგორც სამი ვაი.

და ვიხილე და მოვისმინე ერთი ანგელოზი, შუა ცაში მფრინავი, რომელიც ხმამაღალი ხმით ამბობდა: ვაი, ვაი, ვაი დედამიწის მკვიდრთ იმ დანარჩენი საყვირების ხმათა გამო იმ სამი ანგელოზისა, რომელთაც ჯერ კიდევ უნდა დასცენ! გამოცხადება 8:13.

სამი ვაების საყვირის წარდგენის შემდეგ, იოანე მეცხრე თავში ისლამის ნიშნებს განსაზღვრავს. მეცხრე თავის მეოთხე მუხლში ისლამს ეძლევა ბრძანება, რომელიც აღსრულდა აბუბექრის, მუჰამედის შემდეგ პირველი ლიდერის, ისტორიაში.

და ებრძანათ მათ, რომ ზიანი არ მიეყენებინათ მიწის ბალახისთვის, არც რაიმე მწვანე ნარგავისთვის და არც რაიმე ხისთვის, არამედ მხოლოდ იმ ადამიანებისთვის, რომელთაც შუბლზე ღვთის ბეჭედი არა აქვთ. გამოცხადება 9:4.

ურია სმიტმა აბუბექრის კავშირი მეოთხე მუხლთან გააიგივა.

„მუჰამედის სიკვდილის შემდეგ, ახ. წ. 632 წელს, სარდლობაში მას აბუბექრი ჩაენაცვლა, რომელმაც, როგორც კი მყარად განიმტკიცა თავისი ავტორიტეტი და მმართველობა, არაბულ ტომებს მრგვალი წერილი გაუგზავნა, საიდანაც ქვემოთ მოყვანილი ნაწყვეტია:“

„როცა უფლის ბრძოლებს ებრძვით, მოიქცევით ვაჟკაცურად და ზურგი ნუ შეაქცევთ; მაგრამ თქვენი გამარჯვება ნუ შეიბილწება ქალებისა და ბავშვების სისხლით. ნუ გაანადგურებთ ფინიკის ხეებს და ნუ დაწვავთ მარცვლეულის ყანებს. ნუ მოჭრით ნაყოფიერ ხეებს და პირუტყვსაც ნუ ავნებთ, გარდა იმისა, რასაც საჭმელად დაკლავთ. და როცა რაიმე აღთქმას ან პირობას დადებთ, ერთგულად დაიცავით იგი და თქვენი სიტყვის ერთგულნი იყავით. და როცა წახვალთ, იპოვით ზოგიერთ ღვთისმოსავ პირს, რომელიც მონასტრებში განდევნილად ცხოვრობს და ამგვარად ღმერთის მსახურებას ისახავს მიზნად; ხელი არ ახლოთ მათ, არც დახოცოთ ისინი და არც მათი მონასტრები დაანგრიოთ. და იპოვით ხალხის სხვა სახესაც, რომელიც სატანის სინაგოგას ეკუთვნის და თავები გადაპარსული აქვთ; აუცილებლად გაუპეთქეთ მათ თავის ქალები და არ მისცეთ მათ შეწყალება, ვიდრე ან მაჰმადიანებად არ მოექცევიან, ან ხარკს არ გადაიხდიან.“ — Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 500.

იურიაჰ სმიტი შემდეგ განასხვავებს ადამიანთა ორ კლასს, რომლებიც უნდა გამოერჩიათ იმ ისლამურ მებრძოლებს, რომლებიც აბუბექრმა გაგზავნა რომის წინააღმდეგ საომრად. ერთ კლასად იგი ასახელებს კათოლიკე მონაზვნებს, რომლებიც კვირა დღეს სცემდნენ თაყვანს; ხოლო მეორე კლასს შეადგენდნენ ისინი, ვინც მეშვიდე დღეს სცემდა თაყვანს. ისლამს მხოლოდ მზის თაყვანისმცემლებზე უნდა მიეტანა

იერიში. ჩვენი განხილვისათვის უფრო მნიშვნელოვანია ის, რომ ადამიანები — იქნება ეს კვირის დამცველნი თუ შაბათის დამცველნი — სიმბოლურად წარმოდგენილნი არიან, როგორც ბალახი, მწვანე მცენარეულობა და ხეები. მეშვიდე თავში მოხსენიებული ოთხი ქარი შეკავებული იყო, რათა არ დაებერათ ბალახზე, ვიდრე შაბათის დამცველნი არ დაიბეჭდებოდნენ.

ას ორმოცდაოთხი ათასის მოძრაობის მაცნე ღმერთს ეკითხება: „რა ვიღალადო?“ მას ეუწყა, რომ მისი უწყება ის უნდა ყოფილიყო, რომ ღვთის სიტყვა უკუნისამდე მტკიცედ დგას, და ეს უწყება მოთავსებული უნდა ყოფილიყო იმ ქარის კონტექსტში, რომელიც ბალახზე უბერავს. როდესაც ნუგეშისმცემელი მოველინება ას ორმოცდაოთხ ათასს, რომელნიც გაცრუებულნი იყვნენ ისლამის შესახებ შეუსრულებელი წინასწარმეტყველებით და ამის შემდეგ შეიცნობენ, რომ იმყოფებიან ათი ქალწულის იგავის დაყოვნების ჟამში, მაშინ ნუგეშისმცემელი აუწყებს მათ, რომ უწყება, რომელიც მათ უნდა წარადგინონ, არის ბიბლიურ წინასწარმეტყველებაში ისლამის როლის შესახებ უწყება. ნუგეშისმცემლის მოსვლა, დაყოვნების ჟამის ისტორიაში, იწვევს მათ დადგომას.

და მითხრა მე: ძეო კაცისა, დადექი შენს ფეხებზე, და გელაპარაკები შენ. და სული შევიდა ჩემში, როცა მელაპარაკებოდა მე, და დამაყენა ჩემს ფეხებზე, რათა მომესმინა მისი, ვინც მელაპარაკებოდა. ეზეკიელი 2:1, 2.

ისინი დგანან, როცა აღდგებიან.

და ხალხთაგან, ტომთაგან, ენათაგან და ერთაგან იხილავენ მათ მკვდარ სხეულებს სამ დღე-ნახევარს და არ დაუშვებენ, რომ მათი მკვდარი სხეულები სამარხებში დაიდოს. და დედამიწაზე მკვიდრნი გაიხარებენ მათზე, იმხიარულებენ და ძღვენს გაუგზავნიან ერთმანეთს, რადგან ეს ორი წინასწარმეტყველი ტანჯავდა დედამიწაზე მკვიდრთ. და სამ დღესა და ნახევრის შემდეგ ღმერთისაგან სიცოცხლის სული შევიდა მათში, და დადგნენ თავიანთ ფეხებზე; და დიდი შიში დაეცა მათ, ვინც ხედავდა მათ. გამოცხადება 11:9–11.

დგომის ორი საფეხური, და შემდეგ დროშასავით აღმართვა, ასევე წარმოდგენილია ეზეკიელის წიგნის ოცდამეშვიდე თავში. ეზეკიელის პირველი საფეხური თავს უყრის მკვდარი, გამხმარი ძვლების სხეულის ნაწილებს, რომლებიც იმედგაცრუების ველზე არიან. ეზეკიელის მეორე საფეხური არის ოთხი ქარის უწყება, რომელიც არის დაბეჭდვის უწყება, რომელიც არის ისლამის უწყება.

და მითხრა მე: კაცის ძეო, თუ შეუძლიათ ამ ძვლებს სიცოცხლე? და მე ვუპასუხე: უფალო ღმერთო, შენ იცი. კვლავ მითხრა მე: უწინასწარმეტყველე ამ ძვლებზე და უთხარი მათ: ჰე, გამხმარო ძვლებო, ისმინეთ უფლის სიტყვა. ასე ეუბნება უფალი ღმერთი ამ ძვლებს: აჰა, მე შევიყვან თქვენში სუნთქვას, და იცოცხლებთ. და დაგადებთ მყესებს, და აღმოგიცენებთ ხორცს, და დაგფარავთ კანით, და ჩაგიდგამთ თქვენში სუნთქვას, და იცოცხლებთ; და შეიცნობთ, რომ მე ვარ უფალი. და მე ვიწინასწარმეტყველე, როგორც ნაბრძანები მქონდა; და როცა ვიწინასწარმეტყველებდი, გაისმა ხმა, და აჰა, იყო რყევა, და ძვლები შეერთდნენ,

თითოეული ძვალი თავის ძვალს. და როცა ვიხილე, აჰა, მყესები და ხორცი ამოვიდა მათზე, და ზემოდან კანმა დაფარა ისინი; მაგრამ სუნთქვა არ იყო მათში. მაშინ მითხრა მე: უწინასწარმეტყველე ქარს, უწინასწარმეტყველე, კაცის ძეო, და უთხარი ქარს: ასე ამბობს უფალი ღმერთი: მოდი ოთხი ქარიდან, ჰე, სუნთქვავ, და შთაბერე ამ დახოცილთ, რათა იცოცხლონ. და მე ვიწინასწარმეტყველე, როგორც მიბრძანა მან, და სუნთქვა შევიდა მათში, და იცოცხლეს, და დადგნენ თავიანთ ფეხებზე — მეტად დიდი ლაშქარი. ეზეკიელი 37:3–10.

ესაიას იმ მონაკვეთში, რომელსაც ამჟამად განვიხილავთ, როდესაც ნუგეშისმცემელი მოვა, ისინი ფეხზე დადგებიან, შემდეგ კი მაღალ მთაზე აღიმართებიან ნიშნად და აცხადებენ „სახარებას“, რომელიც არის გვიანი წვიმა, მესამე ანგელოზის უწყება.

ჰოი, სიონო, კეთილი ამბის მახარობელო, ადი მაღალ მთაზე; ჰოი, იერუსალიმო, კეთილი ამბის მახარობელო, აღიმალე შენი ხმა ძალით; აღიმალე, ნუ გემინია; უთხარი იუდას ქალაქებს: აჰა, თქვენი ღმერთი! აჰა, უფალი ღმერთი მოვა ძლიერი ხელით, და მისი მკლავი იმეფებს მისთვის; აჰა, მისი საზღაური მასთან არის, და მისი მისაგებელი მის წინაშეა. ის დამწყემსავს თავის ფარას მწყემსივით; თავის მკლავით შეკრებს კრავებს, უბეში მიიხუტებს მათ და ძუძუმწოვრებთან მყოფთ ნაზად წარუძღვება. ვის გაუზომავს წყლები თავისი ხელისგულის ღრუთი, და ცანი მტკავლით განუზომავს, და დედამიწის მტვერი საზომში მოუთავსებია, და მთები სასწორით აუწონია, და ბორცვები — სასწაულით? ვის წარუმართავს უფლის სული, ან ვინ ყოფილა მისი მრჩეველი და უსწავლებია მისთვის? ვისთან ითათბირა მან, და ვინ დაარიგა იგი, და ასწავლა მას სამართლის გზა, და ასწავლა ცოდნა, და უჩვენა მას გონიერების გზა? აჰა, ერები სათლიდან ჩამოვარდნილ წვეთივით არიან, და სასწორის წვრილ მტვრად ითვლებიან; აჰა, კუნძულებსაც კი უმცირეს საგნად აღმართავს. ლიბანიც კი არ კმარა დასაწვავად, და მისი მხეცები არ კმარიან სრულადდასაწველი მსხვერპლისათვის. ყველა ერი მის წინაშე არარაობად არის; მასთან ისინი არაფერზე ნაკლებად და ამაოებად ითვლებიან. ესაია 40:9–17.

ისინი, ვინც თავიანთი საფლავებიდან გამოვიდნენ, აღიმართებიან როგორც დროშა; ანუ, როგორც ესაია განსაზღვრავს, ისინი აყვანილნი არიან „მაღალ მთაზე“. მაღალი მთა არის ის დროშა და იგი წარმოადგენს მათ, ვინც უფალს ელოდებოდა დაყოვნების ჟამს, რომელიც იწყება 2020 წლის 18 ივლისის პირველი იმედგაცრუებით.

ათასი გაიქცევა ერთის შერისხვისაგან; ხუთის შერისხვაზე თქვენ გაიქცევით, ვიდრე არ დარჩებით, როგორც ნიშანი მთის წვერზე და როგორც დროშა ბორცვზე. ამიტომ უფალი დაელოდება, რათა წყალობა გიყოთ; ამიტომ ამაღლდება, რათა შეგიწყალოთ; რადგან უფალი სამართლის ღმერთია; ნეტარ არიან ყველანი, ვინც მას ელოდება. ესაია 30:17, 18.

გამოცხადების წიგნის მეთერთმეტე თავში დროშა ზეცად არის აღებული.

და მოისმინეს ზეციდან დიდი ხმა, რომელიც ეუბნებოდა მათ: ამოდიოთ აქ. და ავიდნენ ზეცად ღრუბელში; და მათმა მტრებმა იხილეს ისინი. და იმავე ჟამს მოხდა დიდი მიწისძვრა, და ქალაქის მეთაუდი ნაწილი დაეცა, და მიწისძვრაში მოიკლა კაცთაგან შვიდი ათასი; ხოლო დანარჩენნი შეძრწუნდნენ და დიდება მიაგეს ზეცის

ღმერთს. გამოცხადება 11:12, 13.

გამოცხადების მეთერთმეტე თავი მიუთითებს, რომ ორი მოწმე ამაღლდებიან ზეცად სწორედ იმავე ჟამს, როდესაც მიწისძვრა ხდება. მიწისძვრა, რომელიც წარსულის ისტორიაში საფრანგეთის რევოლუციით აღსრულდა, წინასწარმეტყველურად განასახიერებს შეერთებული შტატების დამხობას საკვირაო კანონთან დაკავშირებით. ამიტომ დროშა აღიმართება საკვირაო კანონის დროს, და შემდეგ ეს დროშა მთელ სამყაროს აუწყებს „სასიხარულო ცნობას“.

მსოფლიოს ყოველი მკვიდრნი და დედამიწაზე მცხოვრებნი, იხილეთ, როცა მთებზე აღმართავს დროშას; და როცა საყვირს ჩაბერავს, ისმინეთ. ესაია 18:3.

ნიშანი წარმოაჩენს „სასიხარულო ცნობას“, როცა „საყვირი“ ჩაიბერება. გამოცხადების საყვირების საბოლოო უწყება არის მეშვიდე საყვირი, რომელიც არის მესამე ვაი, რომელიც არის ისლამი. ესაია, იოანე და ეზეკიელი ყველანი უკანასკნელ დღეებზე ლაპარაკობენ და ისინი არასოდეს ეწინააღმდეგებიან ერთმანეთს.

ღმერთის ბეჭედი დაედება ღვთის ხალხს კვირადღის კანონის დროს.

„არც ერთი ჩვენგანი ვერასოდეს მიიღებს ღვთის ბეჭედს, სანამ ჩვენს ხასიათში თუნდაც ერთი ლაქა ან მანკი იქნება დარჩენილი. ჩვენზეა დამოკიდებული, გამოვასწოროთ ჩვენი ხასიათის ნაკლოვანებები, განვწმინდოთ სულის ტაძარი ყოველი უწმინდურებისაგან. მაშინ უკანასკნელი წვიმა გადმოვა ჩვენზე, როგორც ადრეული წვიმა გადმოვიდა მოწაფეებზე ორმოცდამეათე დღის დღესასწაულზე....“

„რას აკეთებთ, ძმებო, მომზადების ამ დიდ საქმეში? ისინი, ვინც წუთისოფელს უერთდებიან, იღებენ ქვეყნიურ ყალიბს და ემზადებიან მხეცის ნიშნის მისაღებად. ხოლო ისინი, ვინც საკუთარ თავს არ ენდობიან, ვინც ღმერთის წინაშე იმდაბლებენ თავს და თავიანთ სულს ქეშმარიტებისადმი მორჩილებით განიწმენდენ, ისინი იღებენ ზეციურ ყალიბს და ემზადებიან ღვთის ბეჭდისათვის თავიანთ შუბლზე. როდესაც ბრძანება გამოვა და დალი აღიბეჭდება, მათი ხასიათი საუკუნოდ წმინდა და უმწიკვლო დარჩება.“ Testimonies, ტომი 5, 214–216.

თუმცა დადგენილება კვირის კანონთან არის ბეჭედდასმული, ისინი, ვინც ბეჭედს მიიღებენ, საჭიროებენ, რომ კვირის კანონამდე ჰქონდეთ ბეჭდისთვის მომზადებული ხასიათი, რადგან კვირის კანონი არის ის კრიზისი, რომლისკენაც ღმერთის სიტყვაში არსებული ყველა კრიზისი მიუთითებს. ეს არის „კრიზისი“, ანუ „ლაღადი“, შუალამისას ათი ქალწულის იგავში.

„ხასიათი კრიზისის დროს მჟღავნდება. როდესაც გულმოდგინე ხმამ შუალამისას გამოაცხადა: „აჰა, სიძე მოდის; გამოდით მის შესახვედრად“, მძინარე ქალწულები ძილისგან გამოერკვნენ, და გამოჩნდა, ვის ჰქონდა მოვლენისათვის მზადება გაწეული. ორივე მხარე მოულოდნელობაში იქნა შეპყრობილი, მაგრამ ერთი საგანგებო ვითარებისთვის მზად იყო, ხოლო მეორე მოუზადებელი აღმოჩნდა. ხასიათი გარემოებებით მჟღავნდება. საგანგებო ვითარებანი ხასიათის ქეშმარიტ ლითონს ამოავლენს. უეცარი და მოულოდნელი უბედურება, დაობლება თუ კრიზისი, რაიმე მოულოდნელი ავადმყოფობა ან ტანჯვა, რაიმე ისეთი, რაც სულს

სიკვდილთან პირისპირ დააყენებს, გამოავლენს ხასიათის ნამდვილ შინაგან ბუნებას. ცხადი გახდება, არის თუ არა ღვთის სიტყვის აღთქმებისადმი რაიმე ნამდვილი რწმენა. ცხადი გახდება, ინარჩუნებს თუ არა სულს მადლი, არის თუ არა ლამპართან ერთად ჭურჭელში ზეთი.“

„გამოსაცდელის დრო ყველას უდგება. როგორ ვიქცევით ღვთის გამოცდისა და შემოწმების ქვეშ? გვიქრება ჩვენი ლამპრები? თუ კვლავაც ანთებულს ვინარჩუნებთ მათ? მზად ვართ თუ არა ყოველგვარი საგანგებო ვითარებისთვის ჩვენი კავშირით მასთან, ვინც სავსეა მადლითა და ჭეშმარიტებით? ხუთმა ბრძენმა ქალწულმა ვერ შეძლო თავისი ხასიათის გაზიარება ხუთ უგუნურ ქალწულთან. ხასიათი თითოეულმა ჩვენგანმა, როგორც ცალკეულმა პიროვნებამ, თავად უნდა ჩამოაყალიბოს.“ Review and Herald, October 17, 1895.

გონიერთა ქალწულებს ზეთი სჭირდებოდათ მანამდე, ვიდრე ძახილი გაისმოდა, რადგან როდესაც შუალამის კრიზისი დადგება, ზეთის მოპოვება უკვე მეტად გვიანია.

„არსებობს სასოწარკვეთილების, ომისა და სისხლისღვრის სული, და ეს სული უფრო და უფრო გაძლიერდება თვით დროის დასასრულამდე. როგორც კი ღვთის ერი შუბლზე დაიბეჭდება,—ეს არ არის რაიმე ბეჭედი ან ნიშანი, რომელიც ხილული იყოს, არამედ ჭეშმარიტებაში დამკვიდრება, როგორც გონებრივად, ისე სულიერად, რათა ვეღარ შეირყნენ,—როგორც კი ღვთის ერი დაიბეჭდება და შერყევისთვის მომზადდება, იგი მოვა. მართლაც, იგი უკვე დაიწყო; ღვთის სასჯელები ახლა ქვეყანაზეა, რათა გაგვაფრთხილოს, რომ ვიცოდეთ, რაც მოდის.“ Manuscript Releases, ტომი 1, 249.

ღვთის ბეჭედი არის ჭეშმარიტებაში დამკვიდრება, როგორც გონებრივად, ასევე სულიერად. ეს ბეჭედი ხილული ვერ იქნება, მაგრამ დროშა ხილული იქნება, რადგან მხოლოდ ამ გზით შეიძლება მსოფლიოს გაფრთხილება. ამიტომ არის დრო, როდესაც ბეჭედი ხილული ვერ არის; ამას კი მოჰყვება საკვირაო კანონი, რომლის დროსაც ბეჭედი ხილული უნდა იყოს.

„სულიწმიდის საქმეა, ამხილოს ქვეყნიერება ცოდვაში, სიმართლესა და სამსჯავროში. ქვეყნიერების გაფრთხილება შესაძლებელია მხოლოდ მაშინ, როდესაც ისინი, რომელთაც სწამთ ჭეშმარიტება, ჭეშმარიტებით განწმედილნი, მოქმედებენ მაღალ და წმიდა პრინციპთა თანახმად და მაღალი, ამაღლებული მნიშვნელობით აჩვენებენ გამმიჯნავ ზღვარს მათ შორის, რომელნიც იცავენ ღვთის მცნებებს, და მათ შორის, რომელნიც მათ ფეხქვეშ თელავენ. სულის მიერ განწმედა თვალსაჩინოდ აღნიშნავს განსხვავებას მათ შორის, რომელთაც აქვთ ღვთის ბეჭედი, და მათ შორის, რომელნიც იცავენ ყალბ განსვენების დღეს. როცა გამოცდა მოვა, ნათლად გამოჩნდება, რა არის მხეცის ნიშანი. ეს არის კვირის დაცვის პრაქტიკა. ისინი, რომელნიც, ჭეშმარიტების მოსმენის შემდეგაც, კვლავაც ამ დღეს წმიდად მიიჩნევენ, ატარებენ ცოდვის კაცის ხელწერას, რომელმაც დროებისა და რჯულის შეცვლა განიზრახა.“ Bible Training School, December 1, 1903.

კვირა დღის კანონის დადგომამდე მისაღწევი ბეჭედი არის ქრისტეს ხასიათის სრული განვითარება, და იგი უხილავია, გარდა ანგელოზებისა. ხოლო ბეჭედი, რომელიც

ხილული ხდება კვირა დღის კანონის დროს, არიან ისინი, ვინც იცავენ მეშვიდე დღის შაბათს, რადგან ეს არის ღვთის ხალხის ბეჭედი, ანუ ნიშანი.

შენც ელაპარაკე ისრაელის მეთ და უთხარი: ჭეშმარიტად, ჩემი შაბათები დაიცავით, რადგან ეს არის ნიშანი ჩემსა და თქვენს შორის თქვენს თაობებში, რათა იცოდეთ, რომ მე ვარ უფალი, რომელიც განგწმენდთ თქვენ. გამოსვლა 31:13.

ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვა დაიწყო 2020 წლის 18 ივლისს და უნდა დასრულდეს კვირის კანონის გამოცხადებამდე.

მსოფლიოს ყველა მკვიდრს და დედამიწაზე მცხოვრებნო, იხილეთ, როცა ის მთებზე დროშას აღმართავს; და როცა საყვირს ჩაჰბერავს, ისმინეთ. ესაია 18:3.

შვიდი ქუხილი, რომელიც ახლა იხსნა ბეჭედი, მიუთითებს, რომ ას ორმოცდაოთხი ათასის ისტორია არის იმ უწყების გამოცხადების საქმე, რომელიც მოთავსებულია მესამე ვაის საყვირის გაფრთხილების კონტექსტში. ბიბლიურ წინასწარმეტყველებებში ისლამის საყვირი არის ის, რასაც ახმოვანებს საფლავიდან აღმართული ნიშანი.

ყოველი რეფორმის ხაზის ოთხი ნიშნული, რომლებიც 1840-დან 1844 წლამდე ისტორიის ოთხ ნიშნულს შეესაბამება, ამტკიცებს, რომ ყოველი რეფორმის ხაზის ოთხივე საფეხური ყოველთვის ერთსა და იმავე თემას ატარებს. ას ორმოცდაოთხი ათასის ისტორიის პირველი ნიშნული, რომელიც 1840-დან 1844 წლამდე პერიოდით იყო წარმოდგენილი, იყო უწყების გაძლიერება 2001 წლის 11 სექტემბერს. ეს ნიშნული იყო ისლამი. ას ორმოცდაოთხი ათასისთვის პარალელური ისტორიის მეორე ნიშნული იყო იმედგაცრუება 2020 წლის 18 ივლისს. ეს ნიშნული იყო ისლამის წინასწარმეტყველება, რომელიც დროის გამოყენებით იყო გახრწნილი. მესამე ნიშნული, რომელიც შუაღამის შეძახილს აღნიშნავს, ისლამის წარუმატებელი წინასწარმეტყველების შესწორებაა. ეს შესწორება დროის გამოყენების უარყოფას წარმოადგენს. მეოთხე ნიშნული არის კვირა დღის კანონი, სადაც აღმართული დროშა უბერავს მეშვიდე საყვირს, რომელიც არის მესამე ვაება, რომელიც არის ისლამი.

ესაიას ორმოცე თავი განსაზღვრავს მომდევნო ოცდაექვსი თავის საწყის წერტილს. ეს საწყისი წერტილი მდებარეობს გამოცხადების წიგნის მეთერთმეტე თავში, როდესაც ის ორი წინასწარმეტყველი, რომლებიც ხალხს ტანჯავდნენ, კვლავ სიცოცხლეს უბრუნდებიან. ნუგეშისმცემელი აღადგენს მათ და ფეხზე აყენებს, შემდეგ კი ისინი ზეცად აღიმართებიან. ესაია ელიას მაცნეს განსაზღვრავს, როგორც ხმას, რომელიც უდაბნოში ღაღადებს. შემდეგ ეს მაცნე ეკითხება, რა უნდა იყოს მისი უწყება, და წინასწარმეტყველური სიმბოლიზმით ეუწყება, რომ ისლამის უწყება არის საყვირისეული გაფრთხილება, რომელსაც დროშა აცხადებს. თუმცა უკანასკნელ დღეებში ისლამის, როგორც გაფრთხილების საყვირის, წარმოდგენა შესაძლებელია მხოლოდ წარსული ისლამის იდენტიფიცირებით. ისლამის დასაბამი, როგორც მას მიღწერიტები იგებდნენ და როგორც იგი თვალსაჩინოდ არის გამოსახული აბაკუმის ორ წმინდა დიაგრამაზე, გამოყენებულ უნდა იქნეს მესამე ვაის ისლამის განსასაზღვრად.

უფლის დღეს მე სულით ვიყავი და უკანიდან შემომესმა ძლიერი ხმა, ვითარცა საყვირისა. გამოცხადება 1:10.

იოანემ გამოცხადებაში მის უკან საყვირის ხმა მოისმინა, და იოანე წარმოადგენს ას ორმოცდაოთხ ათასს, რომლებიც წარსულიდან მომავალ ხმას ისმენენ. იოანეს უკან მყოფი ხმა, ანუ ის, რაც წარსულიდან საყვირის ხმას წარმოადგენს, არის პიონერული გაგება იმისა, რომ საყვირები იყო ღვთის სასჯელები კვირადღის თაყვანისმცემლობის წინააღმდეგ. პირველი ოთხი საყვირი მოტანილ იქნა წარმართულ რომზე იმ პირველი კვირადღის კანონის საპასუხოდ, რომელიც კონსტანტინემ 321 წელს გამოსცა. მეხუთე და მეექვსე საყვირი, რომლებიც პირველი და მეორე ვაებაა, წარმოადგენენ ღვთის სასჯელებს საპაპო რომის წინააღმდეგ მას შემდეგ, რაც მანაც მიიღო კვირადღის კანონი ორლენის კრებაზე 538 წელს. ისლამის მესამე ვაება მაშინ მოვა, როდესაც შეერთებულ შტატებში კვირადღის კანონი იქნება მიღებული. მაშინ აღიმართება დროშა და განსაზღვრავს ისლამის წინასწარმეტყველურ როლს, ისლამის საწყის როლზე დაყრდნობით.

დროშის მიერ ქადაგებული უწყება შეიძლება დამკვიდრდეს მხოლოდ მაშინ, როდესაც ეს უწყება აღფასა და ომეგას კონტექსტში განთავსდება. ესაიას წიგნის ორმოცე თავში მოცემული ამ შესავლის შემდეგ, ღმერთის, როგორც აღფასა და ომეგას, ყველაზე ძლიერი და უშუალო ბიბლიური წარმოდგენა გადმოცემულია რამდენიმე თანმიმდევრულ თავში. ეს თავები წარმოადგენს ესაიასეულ გამოხატულებას იესო ქრისტეს გამოცხადებისა, რომელიც „მისცა ღმერთმა“ იესოს, „რათა ეჩვენებინა თავის მონათათვის, რაც მალე უნდა აღსრულდეს; და მან გამოავლინა და ნიშნებით აუწყა ეს თავისი ანგელოზის მეშვეობით თავის მონას, იოანეს“, რომელმაც დაწერა იგი „წიგნში და“ გაუგზავნა „იგი შვიდ ეკლესიას“.

შემდეგ სტატიაში განვიხილავთ ესაიას შემდეგ თავებს.

ნეტარია ის, ვინც კითხულობს, და ისინი, ვინც ისმენენ ამ წინასწარმეტყველების სიტყვებს და იცავენ მასში დაწერილს, რადგან ჟამი ახლოსაა. გამოცხადება 1:3.